

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárh Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Rothadás.

— Irta: dr. Tassy Antal. —

Aki érdemesnek találja a fáradságot, vegye kezébe egy mai modern magyar napilapnak hétfőtől vasárnapig terjedő számait és számlálja meg, hogy hány gyilkosság, öngyilkosság, rablás, csalás, sikkasztás, betörés, lopás, erkölcstelen bűn történik szép Magyarországon.

Ez a furcsának tetsző statisztika megdöbbentő eredményt fog feltárni minden olvasó előtt, olyat, amely képeletét is felülmulja.

És az ilyen statisztikával foglalkozni korántsem fölösleges dolog.

Nem fölösleges különösen a magyar értelmiségnek, az intelligens, művelt középosztálynak, melynek rétegéből a legtöbb áldozatot szedi e szomorú statisztika.

Foglalkozni kell e megdöbbentő magyar társadalmi állapottal azért is, mert e bajon csak az értelmes közép-

osztály segíthet, amelynek lételet immár teljesen aláásta.

Rettenetes az, amit negyven év különbsége fölmutat a magyar társadalom életében.

Negyven év előtt még jóformán csodaszamba ment egy öngyilkosság s a haramiát, aki gyilkolásra vetemedett, viaszba öntve, belépti díj mellett mutogatták a panorámákban éveken át.

Azután hanyatlott egyre a társadalmi élet.

Az atyafiságos érzelmek kihaltak a magyar ember kebléből.

A magyar középosztály ijesztlően pusztult, szegényedett megridegültek egymás iránt, soraikból mind sűrűbben jutottak a bűnök fölszaporodott statisztikájának listájába.

Mi tette ezt?

Az egészséges magyar társadalmi fölfogás lassu kiirtása.

Elvették tőlünk a zamatos magyar szokásokat és beültették a modern nyugati államok divatját.

És züllöttünk a lejtőn lefelé. A

„téns ur“ és a „kisasszony“ utoljára kevés lett igényeinknek, levetettük hát és magukra öltötték a cselédek.

És megindult társadalmunkban a „nagyságos“ hóbort pusztító versenye.

Megváltoztak az irodalmi, a művészeti viszonyok, a keblünkben élt páráz hazaszeretet csak mint egy letűnt kor bámulatra méltó mesés nagysága maradt meg számunkra.

Egy sereg színházunk keletkezett, mely Páris pikantiájával mulatja a publikumot. A „Falú rosszá“-ra nem megy el senki, mindenki a léha, pongyola, trágár férczműveknek tapsol.

Ilyenné lett az irodalom is.

Magában a közéletben szegényé lett a munka. Hölgyeink ott hagyták a főzőkanalat és hivatalokba vágynak, hogy keffőleg megtarthassák kezeckéik fehérségét. Irtóznak a családi élettől és kikerülnek, ahogy csak lehet.

A válóperek száma ijesztő nagyságúvá lön. Hisz ma nagyon egyszerű dolog megtörni a hitvesi esküt és egyszerűen kétfelé válni. Meg sem itélik az elvált házaseleket.

Hít, remény, szeretet.

*Volnék csak fiatal, volnék ifjú deli,
Titokzatos vágygyal — szerelemmel teli,
Elmondanám újra: mily édes gondolat
Csókolgatni hévvel mézédés ajkadat.*

*De az én szivemben nem nyílik már virág,
Rég kihalt abban az eszményi világ.
Nem hallom esalogány vig szerelmi dalát,
Csak a szürke kavic halált jósló hangját.*

*Életem, kedélyem sötétlő alkonyat,
Sárguló falavél, bús őszi hangulat . . .
De azért van mégis mi engem boldogít:
A gyermek szeretet, a remény és a hit.*

Szabó S.

Deák Ferencz ajándéka.

— Visszaemlékezés egy érdekes epizódra. —

Irta: Geisei Biró Vince.

Én is találkoztam egyszer a nagy Deákkal. Ugy volt az eset, hogy nekem, akkor még kis gyermeknek, valami igen nagy bajom volt. Az orvosok felküldtek Bécsbe a Quosteckhez, hogy az majd kivillamozza belőlem a nyavalyát.

Sok bámulatos kúrát vitt véghez az a Quosteck a villammal.

Egy este szegény boldogult jó anyámmal betértünk egy vendéglőbe vacsorázni.

Az étteremben, hossza nyújtott, különféle csemegékkel rakott asztalok mellett több urat láttam, kik közül nem egy magyar ruhát viselt S óh öröm! Magyarul beszéltek.

Mennyei zene volt akkor az a magyar szó énnekem. Énnekem! Tösgyökeres magyar gyerekeknek, ki akkor már három hónál több idő óta nem hallottam anyanyelvemen beszélni.

Nem haboztam soká!

Egy hangos „jó estét kívánok“ kíséretében odaszaladtam a hosszú asztalhoz s minden teketória nélkül felmásztam egy barátságos arcú, pohos ur ölébe, ki engem mosolyogva magához ölelt és kétszer megsókölt. Kérdezte a nevemet s hogy miért vagyok Bécsben?

Bátran feleltem kérdéseire.

Aztán végezetül adott egy óriási nagy körtét, mit magyarul „funtos“ körtének neveznek, a soproni német atyafiak pedig úgy hívnak, hogy „druckbiern“.

A pohos ur, ki engem megsókölt, Deák Ferencz volt.

A hirneves Béka boltosnál Pécssett

Rendkívül olcsó árért kapható valódi szép Blous

ruhára való selyem 40 kr. méterje, finom Tenis flanel 16 kr., továbbá női ruhaszövetek 20 kr. 25-30 és feljebb.

Szőnyegek mindenféle nagyságban 1 frt. 50 kr. és feljebb.

A gyermekeknek, mikor a világba lép, azt tanácsolja az apa, hogy első a kenyér. Azt szerezze meg bármilyen áron is. A lelkiismerettel „mai világban“ meg kell alkudni.

Igy züllött el a magyar társadalmi élet s abban a legnemesebb osztály, a középosztály.

Szomorú igazságok ezek, amiket nem a cikkiró mond el, hanem a szürke napi események egy heti statisztikája.

A közép-osztálynak érdemes ezzel foglalkozni, mert ő állhatná egyedül útját ennek a rettentő erkölcsi rothadásnak.

És ha gondolkozni fognak felőle, hát rájönnek, hogy nem kell pártolni semmit, a mi pongyola, fércz és trágár, nem szabad a családi szentélybe engedni semmit a modern fölfogásból, a fiukat tisztességre szerénységre, erkölcsre, hazafiságra, a lányokat női hivatásuk szeretetére, munkára, a hitvesi kötelemek hű teljesítésére, a konyhára kell szoktatni, megelégedni a régi „téns ur“-ral, az egyszerű puritán gondolkozással, megvetni a dőlőfőt, az urhatnamság versenyét, a pongyola divatot s e szomorú statisztika mindjárt megcsappanik.

Értesítés.

Felkérjük mindazon tisztelt vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt

mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel.

H I R E K.

Rózsailat... szerelem.

Rózsakehelyben lélek az illat.
Melyet a kis méh ajka kiszívhat,
Lányka-kebelnek lelke ezerelme,
Biborrajakkal esőbe lehelve.

Boór Lajos.

— **Á hercegprimás körlevele.** *Vaszary* Kolos biboros hercegprimás most adta ki tizenkettedik számú körlevelét. Ebben a körlevélben mindenkinek előtt arra hívja fel a primás klérusát, hogy a pápa felgyógyulásáért imádkozzanak.

— **Áthelyezés a csendőrségnél.** *Kálmán* János keszthelyi csendőr hadnagy szakaszparancsnok Kaposvárra, *Szauer* Jenő tisztihelyettes pedig Csurgóra helyeztetett át.

— **Egyik a férjét, másik a feleségét hagyta el.** *Cserti* József helybeli gyepmester felesége f. hó 4-én két kiskorú neveletlen gyermekének hátrahagyásával a gyepmester segéddel férjétől megszökött. Ugyancsak *Kórova* István földmives nyugot-szt.-erzsébeti lakos pedig f. hó 5-én hagyta el feleségét és két kisgyermekét és *Städler* Lóri ottani varrónővel ismeretlen helyre költözött. E két esetből láthatjuk, hogy a nő 19, a férfi egy híján 20. Szóval szépen virul a szabad szerelem.

— **Subás nyár.** Így hijják a paraszti nyelven az olyan nyarat, a melyiken a földmivelő ember többször használja a subát, mivelhogy hűvös az időjárás. Ugy látszik, ez a mostani nyár is olyan subás nyár lesz, mert alighogy egy-két nap meleg idő kerekedik, már mindjárt ott terem utána a hűvös, esős idő, mely a levegőt lehűti. Így volt a héten is: hétfőn, kedden tikkasztó melegség, szerdán pedig már hűvös őszi időjárás uralkodott.

— **Pálinkaszömj áldozata.** F. évi július 7-én Kremzír Mór belesa pusztai uradalmában egy ellenőr felügyelete alatt a marhák sebes lábait karbol vízzel mosták. Ilyen munka alkalmával a napszamosok egy üveg pálinkát szoktak kapni, a mit jelen alkalommal is megkaptak. A munka végzése közben a karbolvizes üveget az egyik napszamos letette s távozott. *Horváth* Ferencz napszamos társainál több pálinkát akarván inni fölkapta a karbolos üveget s azon hiszzenben, hogy abban pálinka van — ráhuzott. Természetesen erre rögtön rosszul lett és az érkezett orvos segélysem menthette meg még az nap est folyamán meghalt s így életével fizette meg azt, hogy a pálinkát szerette és társait megakartja csinálni. — **Szigetvárról a bíróság részéről,** *Vásárhelyi* István kir. albiró, *Dr. Szily* Ádám kir. aljegyző, *Dr. Ujházi* Jakab szigetvári járás orvos és *Kronberger* Vilmos baresi körorvos, jelentek meg a nyomozás megejtése végett s a bíróság a hullát felboncoltatta.

— **Aki nem ismeri a tréfát.** E hó 5-én *Imrő* János beczefai fiatal földmives a cséplő géphez szükséges kézfecskendőt próbáltatás véletlenül e vagy tréfából az arra jövő *Panni* Józsefet más nevű Buzgót lefecskendezte. Az öregot elfogta dühében a buzgóság, kést rántot és a fiatal embert bal karján megszurta.

Természetesen oda jött szegény jó anyám is, hogy bocsánatot kérjen alkalmatlankodásomért.

A nagy férfiu aztán, maga mellett helyet készítve, ő velem kezdett társalgást, közben bemutatván neki a társaság többi tagjait.

Megtudván az „öreg ur“, hogy hol lakunk, bizalmas kebelbarátja, *Bézsán* János báró után kezdett tudakozódni, ki *Deáknak* annyira jó embere volt, hogy mindég két egymásba nyíló szobában laktak, s a közajtót még éjjel sem csukták be, mert ha az egyikük felébredt, hát az a másikat fellármázta egy kis beszélgetésre.

Bézsánról, ki a mi családunknak is régi jóbarátja s szomszédja volt, tudott beszélni anyám a nagy embernek.

A nagy körtéből én mégsem ehettem. Nem puhult az meg soha s egyszer csak magától elromlott.

Az uradalom pénze.

— Epizód a bakonyi betyár világból. —

A bakonyi betyár élethől sok olyan dolgot óhajtok elmondani, amelyet még nem tettem papírra.

Pedig érdekes világot vet sok zsvány-epizód arra a regényes korra, amikor még túl a Dunán nem váltóval hanem puskával zsaroltak

A mi legérdekesebb: kiviláglik, hogy annak a zsványinak is sokszor milyen nagy volt a lelke.

Ime jöjjenek sorra. Mindjárt elregélek a sokból egyet.

Egyik bakonyalji község koresmájában két ur került össze. Az egyik egy kapzsi uradalmi ispán, aki híres volt arról, hogy a kártyát a hátáról ismeri, mindig hamisan játszik, és mindenkit kifoszt a játékban. Még dicsékedett is vele.

A másik egy rokonszenves külsejű vidéki ur, aki átutazóban volt és egész külsejéről jómodú vidéki földesurnak látszott.

Az ispán szokás szerint hamarosan megismerkedett az utassal. Csakhamar együtt ültek a koresma külön szobájában, koczinottak, ittak és egyszer csak előkerült a kártya.

Hanem a kártyát az idegen ur hozta és olyan különös volt, hogy az ispánnak kárba veszt minden sipista tudománya.

A jó szerencsére bizta hát a dolgot és elkezdtek játszani. Körülbelül hajnalig folyt a játék, az ispán kidüledt szemekkel, izzadt homlokkal rakta a bankot, repült egyik százas a másik után. Vesztett, egyre vesztett.

Hajnal táján azután, mikor az utolsó tízeze is átvándorolt a szerencsés ellenfél tárczájába, odahajította a kártya csomót a

sarokba, felytámolygott székéről és így dörögött az idegenhez:

— Az utolsó pénz oda. Nyolczszáz forint. Egy garasig az uradalom pénze.

— Tudom, — felelte szárazon az idegen.

— Most már adjon ön egy pisztolyt hadd lövöm föbe magamat.

— Önnek hat gyermeke is van.

— Rettenetes! — fuldokolta a magához tért ispán zokogva. —

Ne érzék meg, hogy börtönbe kerüljön az apjuk.

Az idegen erre fölemelkedett, leolvasott az asztalra nyolczszáz forintot és így szólt az ispánhoz:

— Én tudtam, hogy ez a pénz nem a magáé. Azt is tudtam, hogy magával hozza. Azt is tudom hogy maga hamis játékos. Hát én magának visszaadom ezt a nyolczszáz forintot a hat gyermekéért, hanem jól jegyezze meg, hogy ha még egyszer kártyát fog a kezébe, hát én belé fojtom a lelket, ahol előtalálok.

Az ispán megragadta az idegen karját.

— Uram, jötevöm! Hát kit tisztelek az Urban?

— Én *Patkó* Pista vagyok, az akasztófára szánt. Ne nyuljon hozzám a „becsületes“ kezével.

Azzal a haramia kiment a nyitott ajtón, ott hagyva a halálra rémült ispánt és a hallgatkozó koresmárost. . .

Sphinx.

— **Piszkos élelmiszerek.** A keddi hetivásáron a Zrinyi téren tejfölt árult *Pető Kata* béczei menyecske is. Egyszerre nagy sikoltozás és csődület támadt *Pető Kata* körül ki a midőn a tejfölből eladott és a vevőnek poharába kiönteni akarta egy nagy varangyos békát is kiöntött. Ezért támadt a nagy riadalom. *Pető* kátát az asszonyok szidni kezdték mire ez szégyenében felkapta kosarát és a piacról elfutott. Az esetről nyomban jelentést is tettek a csendőrségnél. Sikerült *Haragovics János* rendőrnek az illetőt az utcán elfogni és vele a piszkos tejfölt az emésztlő gödörbe öntetni. A bíróságnak is fellet jelentve az undorító élelmiszert áruló asszony. Mi pedig felkérjük a községi orvost hogy a szokásos piacz vizsgálatot a legszigorubbán tartsa meg. Nem különben a rendőség is nézzen utána kissé a piacson és hogyha valami gyanusat talál, úgy rögtön kobozza el azt. Mert mégis csak boszantó, hogy a közönség a drága pénzt piszkos, undorító és az egészségre ártalmas élelmi szerekért fecsérelje el a piacson.

— **Mibe kerül egy bibornoki állás.** Mult hó 25-én kettős bibornok-biretum átadás volt Bécsben. Ebből az alkalomból a „Germania“ kimutatást tesz közzé arról, hogy mennyibe kerül egy bibornoknak a kinevezés és ezzel járó czerimonialé. Az összes költségek 11.768 frank 68 centimetre ruznak. Ebből esik a felavatásra 7213 frank, 18 centim; a biretumra 489 frank 10 cent; a vörös kalapra 139 frank 74 cent és 3691 frank a küldönc-díjra. Végre a bibornoki cím valamint a kongregációkra való besorozás 233 frank 14 centimbe kerül. Azok a bibornokok, a kik a biretumot és kis sapkát a nemes gárda valamely tagjától kapják, kötelesek az említett 489 frank 10 centim helyett 3721 frank 64 centimet fizetni. A fennmaradó összegek apró költségek fődözésére jutnak.

CSARNOK.

Szigetvár története.

(Folytatás).

III. Szigetvár gazdát cserél.

Szigetvár városa a 13-15-ik században a premontreieké volt, de az övék volt a mai város egész területe s az Apátiig terjedő földterület is. Hogyan ment mindez és mikor idegen kézre, szerzőnk azt részletesen nem adja elő.

1486-ban Apáti már a *Dombó* család birtoka lesz s valószínűleg a Szigetvártól Apátiig terjedő földterület is. 1556-ban még megvan a monostor és templom a premontreiek kezén, de ez időben már távozóban vannak békésebb, biztosabb helyre, annál is inkább, mert úgy látszik többi birtokuk már elfogyott. A város területét házhelyeknek adták el, egyéb birtokrészek pedig szintén idegen kézre jutottak.

Ugy látszik a várost s annak mai területét a *Szigethi* másként *Anthimius* vagy *Tapsonyi* család szerezte meg, ugyanaz, mely a szigetet bírta, mert szerzőnk több ízben említi róluk, az időben, mikor a monostor jó-

léte hazatlóban van, hogy a szigetvári uradalom kezükön van s Sziget városát és várát ez a család adja el az enyingi Török családnak.

A Szigethieknek 1413-tól kezdve lehet már birtok részük Sziget városában mert a család tagjai több ízben cserélnek ez idő óta egymással a városból való részleteket más birtok részletekért: Csere útján ment ki az egész szigetvári uradalom is először a kezükből.

Garai Jób, a nádor *Garai* család utolsó sarja, 1460 után cserébe veszi *Tapsonyi Jánostól* Sziget városát és várát több más birtokkal. 1470-ig bírja is Szigetvárt, ekkor azonban kénytelen visszabocsájtani. *Tapsonyi János* ugyanis cserébe adott neki oly birtokokat is, melyeket ő a *Marczali* családtól, ez pedig a *Zakányi* családtól zálogban birt. A Zakányi család házasság útján pénzhez jutván a *Marczaliaktól* kiváltani akarta a zálogos birtokot, ezek tehát *Tapsonyihoz*, ez pedig *Garai Jóbhoz* fordult, mint a kinek kezén a birtokok tényleg voltak. *Garai* ezeket kénytelen is visszabocsájtani. Ő azonban e birtokokba már 1500 arany forintot beruházott, ezt tehát *Tapsonyinak* a visszacserelés következtében, meg kellene térítenie. *ASzigethi Tapsonyi* család azonban akkor már elszegényedett. *Tapsonyi János* kénytelen tehát az enyingi *Török* család egy tagjának, *Ambrusnak*, segítségét kikérni s evvel közösen veszi vissza a szigetvári uradalmat *Garaitól*.

Török Ambrus 1473-ban megveszi Sziget városát és várát *Tapsonyi Miklóstól*. 1474-ben a szigetvári uradalom egészen a *Török* család kezére jut s a család első jelentékeny tagja, *Török Ambrus*, Szigetvárban hal meg s valószínűleg a kéttornyú templomban temették el.

Nagy szerepet játszik Szigetvár e család másik neves tagjának, enyingi *Török Bálintnak* idejében.

Török Bálint Szigetvárrott született, ez is volt állandó lakása, főfészke. A mohácsi vész után az ország kettészakadása *Török Bálintot* kétszínű politikai szereplésre készíti. *Hol Ferdinánd*, *hol János király* híveként mutatkozik. 1530-ban azonban úgy látszik *Ferdinánd* mellett van, mert a Dunántulban valóságos háborút visel a *János* pártiakkal. Ezért *János király* hadat küld 1530-ban megfenyítésére Szigetvár alá.

Ez Szigetvár első ostroma.

Az ostrom sikertelen, mert a támadó sereg nincs ágyúkkal kellően ellátva s mert *János* kénytelen hadait hamarosan elvonni Sziget alól, *Ferdinánddal* gyűlvén meg a baja.

Török Bálint ez időben Szigetvárt újból megerősíti, a tavat hejyenként kiásatja, az ingoványos részt kitisztíttatja, töltéseket erősít és megkezdi a várerősítések építését is.

Ismeretes *Török Bálint* fogságba jutása. Felesége *Pemflinger Katalin* várt rá egy ideig Szigetvárban, de mikor látta, hogy a kiszabadításra nincs remény, hozzálátott saját és gyermekei sorsának biztosításához.

Be kellett látnia, hogy Szigetvár nem maradhat az övé, mert vagy a török veszi el, kinek éppen hadutjába esik, vagy *Ferdinánd*, mert *Török Bálint* elfogatásakor *Isabella* királyné partján levén, *Ferdinánd* irányában hűtlenségbe esett, ennek tehát a birtokok elkobzására törvényes joga nyílt.

Igy történik aztán, hogy *Pemflinger Katalin Ferdinánd* kegyelmére bizza magát és gyermekeit, átadja birtokait. Szigetvár 1552-ben egyezség útján *Ferdinánd* kezére jut és katonai erősséggé alakul át.

Ezzel Szigetvár történetében új korszak nyílik.

(Folytatás következik).

Irodalom,

„**Katolikus egyetem Pécsen.**“ Ez a címe *Dr. Hanuy Ferencz* pécsi teológiai tanár 181 lapra (8°) terjedő tanulmányának, mely most hagyta el a sajtót, a pécsi joglyceum nyomdájának tiszta nyomásával és izléses kiállítással. A tanulmányban célja beigazolni azt, hogy *Pécsen három fakultásos egyetem* (teológiai, jogi és bölcsészeti) legközelebb már felállítható. A pécsi teológiai főiskolának fentartója, a pécsi szemenárium, és a pécsi joglyceumnak fentartója, a joglyceumi alapok (*Szepesy* alap, pécsi székes egyház „lycealis alap“, *Hettyei*-alap) — ugyanis olyan jól vannak szituálva, hogy már most azonnal is képesek az egyetem felállításával járó évi költségvetést viselni és bírnak megfelelő tágas és díszes épületekkel is. A bölcsészeti fakultás is felállítható Pécsen minden különös nehézség nélkül, mert eddig a pécsi székesegyház évenként 50.000 koronát a kath. tanulmányalapba fizetett be a székesegyházi fölös jövedelmekből (szénbányák évenként 200—240 ezer koronát jövedelmeznek); ezen évi 50.000 korona máris fedezi egy kezdetleges bölcsészeti fakultás évi kiadásának 1/3-ad részét, a kiadás többi részére pedig a fedezetet az országos gyűjtések „katolikus“ egyetemre (eddig közel egy millió korona, maga a *Bonnaz*-alap 1903. január 1-én 325.739 kor 47 fillér volt), továbbá *Pécs város* és a *Ciszterci rend* hozzájárulása és a további gyűjtések és adományok nyújthatják. A bölcsészeti fakultásnak eleinte nem is kellene külön épületet emelni, mert a püspöki lyceum épületében van még elég hely számára; de viszont épület emelését, Pécs város hozzájárulásával, úgy lehetne eszközölni, hogy egyúttal a főgimnázium épületének kibővítése és ezzel kapcsolatosan végre megoldassék.

A magyar katolikus egyetem felállításának pénzügyi oldala és Pécsnek e tekintetben való elsősege (V. fejezet) tagadhatatlanul a döntő pont a tanulmányban, mert ennek mérlegelése és realitásáról való meggyőződés után az egész ország katolikusai föltétlenül Pécs mellé fognak állni és megszűnik az eddigi ingadozás a felállítandó katolikus egyetem helyének megválasztása körül.

A tanulmányban egyébként hat fejezete van és terjedelmes bevezetése és befejezése. A fejezetek címei ezek: I. Fejezet. *Egyetemekre* szükség van. II. Fej. *Kath.* egyetemekre is szükség van. III. Fej. *Kath.* egyetem felállításának egyházjogi oldala. IV. Fej. *Kath.* egyetem felállításának magyar közjogi oldala. V. *Kath.* egyetem felállításának pénzügyi oldala. VI. *Kath.* egyetem és különösen a pécsi *kath.* egyetemnek életképessége. A befejezés maga is egy önnálló fejezet, amint alcíme is mutatja: A legközelebbi teendők a pécsi *kath.* egyetem felállítására céljából.

Az első négy fejezet úgy van megírva, hogy bárhol is állítatik fel valaha a *kath.* egyetem, felhasználható az itt összeállított anyag, mert az I. fejezetben az egyetemnek jelentőségéről és céljáról általában és a magyar egyetemekről különösen is van szó, a II. fejezetben a *kath.* egyetemnek céljáról és az eddig tényleg fennálló ilyen egyetemekről értekezik a szerző, a III. és IV. fejezetben jogtörténeti és tétéles jogi alapon

foglalkozik az egyetemi jelleg elnyerésének jogi oldalával.

Dunántulnak és Pécs városnak fölényét a magyar kath. egyetem helyének megválasztásánál az V. és VI. fejezetben igazolja be a szerző, de olyan keretben, hogy esetleg másutt állítandó egyetem előmunkálatainál is fel lesznek használhatók az általa csoportosított adatok (a külföldi kath. egyetemekről, salzburgi gyűjtésről, Eger, Gyulafehérvár, Kassa, Pozsony, Szeged versenyéről.)

Az egész tanulmányt a vonatkozó szakirodalom átkutatása után írta meg a szerző és a jegyzetekben lapról-lapra idézi is forrásait. Az egyetemekről általában szóló rész-nél legújabb szerzők: *Paulsen, Kaufman* és *Denifle* munkái (az egyetemekről) voltak forrásai.

Megrendelhető 3 koronáért a szerzőnél: Pécs. Szeminárium.

Szerkesztői üzenetek:

Többeknek a jövő számban válaszolunk.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint Árak a legújabb jelzés szerint 50 klgm ként értendők.

Szigetvár, 1903. július 10-én.

Buza	— K.	6 40	6 60
Rozs	— „	5 —	5 20
Árpa	— „	4 50	5 —
Zab	— „	5 20	— —
Tengeri	— „	6 —	7 —
Hajdín	— „	8 50	— —

Kiadja a szerkesztőség.

Urak figyelem!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság
Budapest, VII., Csömöri-ut 11.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapjú szövetből.

Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabászunkat gazdag mintákkal. A t. megrendelő semmi-nemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabászaink évi vasúti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szíves megkereséseket kér

az Első Budapesti Mérték utáni Szabóság,

Budapest, VII., Csömöri-ut 11.

Klein Adolf főszabász.

Egy jó karban lévő

KERÉKPÁR

jutányos árért eladó.

Czím: A Kádóhivatalban.

Dr. TOLNAI

vizgyógyintézete

Pécsett, sétatér.

Felvételnek benlakók és bejárók

Physikai és diáetikai gyógymódok.

Vizgyógykezelés, massage orvosi massage (has és gyomor) villanyozás, fürdők, villanyos fényfürdő, gőzszekrény, belélegzési kurák.

Moor, kén, fenyő, szénsavas és tengeri sósfürdők.

Javalatok: Idegbajok, almatlanság fejfájás, emésztetlenség, belek renyhesége, gyengeségi állapotok, idült reuma, köszvény ischias, elhízás, szív, vese és májbetegségek.

Gondos orvosi felügyelet, mérsékelt árak, modern berendezés.

Kitünő gyógyeredmények.

Magyar ipar!

Minden háztartásban

nélkülözhetetlen

1 vég Mágnás Vászon

23 Mtr. 30 róf.

14 korona

Deutsch Dávid fia

divatáruházában

Szigetvárrott.

(Fakarékpénztár épületében)

Törv. védve 18074 sz. alatt.

Unhert Antal temetkezési vállalata, Szigetvár.

Elvállal hulla szállítást vasúton és saját gyászkarósján, minden irányban.

Raktáron tart:

ércz és fa koporsókat, sirkoszorúkat és szemfedőket nagy választékban. Különösen ajánlja ércz koporsóit, melyek a földbe temetve sem horpadnak össze.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR-raktára

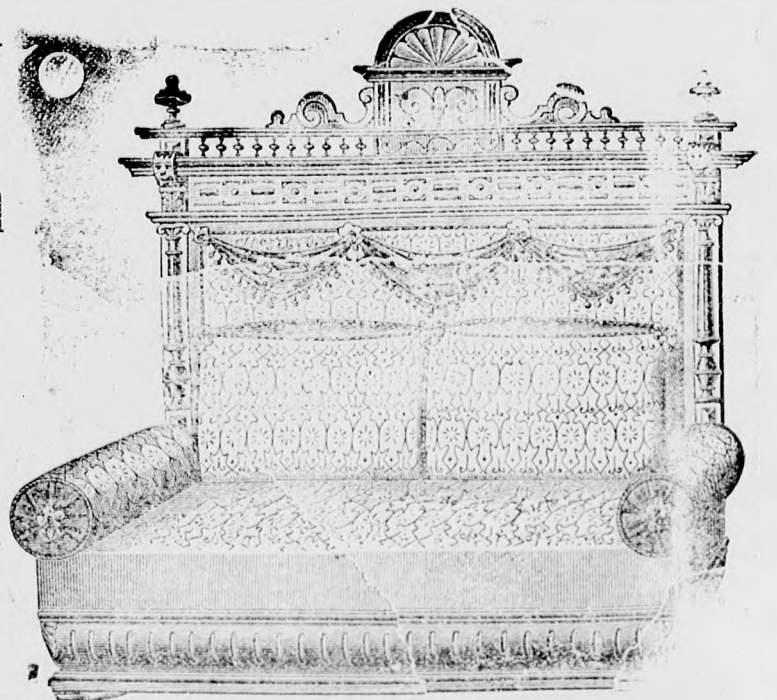
kárpitos és díszítő üzlete

PÉCSETT,

Siklói országút 44.

Ismételadóknak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

Nyomatott Kozary Ede gyorsajtóján Szigetvár.